

(1937—2012)

ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ ЛІСОВИЙ

---

19 липня, на сімдесят шостому році життя, пішов у вічність видатний український філософ і громадський діяч, провідний науковий співробітник Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України Василь Семенович Лісовий.

Народився 17 травня 1937 року в селі Старі Безрадичі Київської області. В 1962 році закінчив історико-філософський факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, після чого 4 роки працював асистентом кафедри філософії Тернопільського державного медичного інституту. В 1966 році вступив до аспірантури кафедри логіки КДУ, по закінченні якої, 1969 року став співробітником Інституту філософії АН УРСР, де працював над проблемами філософського аналізу мови, у 1971-му захистив кандидатську дисертацію «Логіко-філософське дослідження побутової мови» й розпочав дослідження курсів логіки професорів Києво-Могилянської академії.

Василь Лісовий був яскравим представником українських «шестидесятників» — тих, хто активно включився у перетворення в національній, культурній та інтелектуальній царинах, уможливлені хрущовською «відлигою», і не був ладен змиритися зі згортанням цих перетворень. Будучи людиною твердих переконань і високого почуття власної гідності, Лісовий не обмежився пасивними формами спротиву — в 1972 році він написав відкритого листа в ЦК КПУ з протестом проти політики партії, внаслідок чого був заарештований та засуджений на 7 років таборів та 3 роки заслання. Цей цілком свідомий і продуманий вчинок майже на два десятиліття позбавив талановитого філософа можливості працювати професійно і поставив під загрозу саме його

життя, однак Василь Семенович переніс випробування з гідністю, не зрадивши ані свої переконання, ані своє покликання.

Повернувшись до наукової праці після поновлення в Інституті філософії у 1990 році, Василь Лісовий як дослідник та організатор наукових досліджень зосередився на напрямках, що їм не давали змоги адекватно розвинутися в радянський період: на виданні українською мовою першоджерел світової філософської та політичної думки та на дослідженні української філософської й суспільно-політичної думки ХХ століття. У 1997—2009 роках Лісовий очолював відділ історії філософії України Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України. Однак він не обмежувався суто дослідницькою діяльністю: його статті та книги, переклади, укладені ним антології та рубрики енциклопедичних видань, численні публічні дискусії щодо наріжних понять і принципів політики незмінно були спрямовані на вдосконалення української філософської та політичної культури. Для студентів, аспірантів та молодших колег спілкування з Василем Семеновичем було справжньою школою живого філософського інтересу до найрізноманітніших актуальних проблем та інтелектуальної принциповості аналізу цих проблем.

Наукова та громадянська спільнота України збереже пам'ять про Василя Семеновича Лісового як про талановитого науковця та організатора, мудрого і доброзичливого співрозмовника, полум'яного публіциста, людину зі справжньою науковою пристрасністю, незмінно твердою громадянською позицією і високою особистою гідністю.